

قانون جمهوری ارمنستان

پیرامون انتقالات وجوه با دستور پرداخت

مصوب ۴ دسامبر سال ۱۹۹۶ (برابر با ۱۴ آذر سال ۱۳۷۵)

فصل ۱. مفاد کلی

ماده ۱. موضوع تنظیم قانون

۱. این قانون رژیم حقوقی نقل و انتقالات وجوه با دستور پرداخت در جمهوری ارمنستان، حقوق و وظایف شرکت کنندگان در معامله انتقال وجوه با دستور پرداخت و همچنین مسئولیت آنان در قبال عدم انجام یا انجام نادرست تعهدات را وضع می نماید.

ماده ۲. انتقال وجوه با دستور پرداخت

انتقال وجوه با دستور پرداخت (منبذ: انتقال وجوه) ترکیبی است از یک سری عملیات انجامی که با شروع ارائه دستور پرداخت از سوی پرداخت کننده به منظور پرداخت وجه مندرج در آن به ذینفع صورت می گیرد. انتقال وجوه شامل دستور پرداخت ارسال شده از سوی بانک پرداخت کننده یا بانک واسط به بانک بعدی به منظور اجرای سفارش پرداخت پرداخت کننده می باشد. انتقال وجوه با پذیرش دستور پرداخت پرداخت کننده به نفع ذینفع از سوی بانک ذینفع خاتمه می یابد.

ماده ۳. دستور پرداخت

۱. دستور پرداخت (به صورت شفاهی، کتبی یا الکترونیکی) تکلیفی است داده شده به بانک مبنی بر پرداخت یا سفارش به بانک دیگر در خصوص پرداخت مبلغ ثابت یا مورد نظر به ذینفع، اگر:
(الف) دستور بغیر از مهلت پرداخت، شرط دیگری برای پرداخت به ذینفع تعیین نمی نماید، و
(ب) بانک دریافت کننده با در ستون بدهی گذاشتن حساب فرستنده یا به شکلی از فرستنده غرامت دریافت می نماید، و

(پ) فرستنده دستورالعمل را به طور مستقیم یا غیرمستقیم از طریق عامل، سیستم انتقال وجوه یا یک سیستم مخابراتی به بانک دریافت کننده ارسال می نماید.

اگر دستورالعمل مربوط به الزامات وضع شده به موجب پاراگراف اول این بند انجام بیش از یک پرداخت به ذینفع در نظر داشته باشد، در این صورت آن برای هر پرداخت دستور پرداخت جداگانه می باشد.

دستور پرداخت موقعی که آن به بانک دریافت کننده فرستاده بشود، فرستاده شده محسوب خواهد شد.

۲. مبلغ دستور پرداخت آن مبلغی است که در دستور پرداخت ذکر شده و به ذینفع پرداخت می شود.

۳. بانک مرکزی جهت تامین عملکرد بدون اشکال سیستم پرداخت و تسویه می تواند جزئیات الزامات دستورات پرداخت، دستورات لغو آنها و اطلاع رسانی را وضع نماید.

ماده ۴. شرکت کنندگان در معامله انتقال وجوه

۱. شرکت کنندگان در معامله انتقال وجوه، طرفین معاملات لازم جهت اجرای انتقال وجوه بوده و شامل فرستنده، بانک دریافت کننده و ذینفع می باشد.

۲. فرستنده شخصی است که دستور پرداخت را به بانک دریافت کننده ارسال می نماید (انتقال می دهد). پرداخت کننده، بانک پرداخت کننده و بانک (بانک های) واسط می توانند فرستنده باشند.

۳. پرداخت کننده، ارائه کننده اولین دستور پرداخت انتقال وجوه می باشد.

۴. بانک پرداخت کننده، بانک دریافت کننده دستور پرداخت از پرداخت کننده می باشد.

۵. بانک واسطه، بانک دریافت کننده بغیر از بانک های پرداخت کننده و ذینفع می باشد.

۶. بانک دریافت کننده، بانکی است که دستور پرداخت فرستنده خطاب به آن باشد.

۷. ذینفع مخاطب نهایی انتقال مبلغ دستور پرداخت پرداخت کننده می باشد.

۸. بانک ذینفع آن بانک مندرج در دستور پرداخت پرداخت کننده است:

الف) که در آن حساب ذینفع که بنا به دستور پرداخت پرداخت کننده مبلغ انتقالی در ستون بستانکار آن وارد خواهد شد، واقع باشد،

ب) که طبق دستور پرداخت پرداخت کننده مبلغ مندرج در دستور پرداخت می بایستی به ذینفع پرداخت شود.

۹. بانک، شعب و دفاتر عملیاتی آن شرکت کنندگان مستقل انتقال وجوه بشمار می روند. حقوق و تعهدات ناشی از انتقال وجوه که به موجب این قانون برای بانک ها وضع می شود، به همان شکل شامل حال شعب و دفاتر عملیاتی بانک نیز می شود.

ماده ۵. سیستم های انتقال وجوه

سیستم های انتقال وجوه شامل سیستم های تخصصی ارتباطی بانک مرکزی، بانک یا بانک ها هستند که از طریق آنها دستور پرداخت ها، دستورات لغو آنها و (یا) اطلاع رسانی در باره حساب ها (گواهی تمکن مالی) به اشخاص مندرج در آنها منتقل می شوند.

ماده ۶. تعهد توضیح شرایط مهم قرارداد به مشتری

۱. در موقع انعقاد قرارداد انتقال وجوه، بانک مکلف است مشتری را بطور شایسته با وظایف و اختیارات وی و نیز شرایط مهم قرارداد آشنا سازد.

۲. از سوی بانک در صورت عدم اجرای تعهدات خود به مقرر این ماده، قرارداد می تواند بنا به درخواست مشتری بی اعتبار شناخته شود.

ماده ۷. روز عملیاتی. زمان دریافت دستور پرداخت

۱. روز انجام عملیات انتقال وجوه (منبهد: روز عملیاتی) عبارت است از آن دوره زمانی تقویمی که در طی آن بانک دستور پرداخت ها، دستورات لغو آنها را پذیرفته و ارسال (منتقل) می نماید و همچنین در باره حساب اطلاعات در اختیار می گذارد (گواهی تمکن مالی).

بانک روز عملیاتی انتقال وجوه را مستقلاً تعیین می نماید. بانک مکلف است به محض دریافت درخواست مشتری یا در موقع انعقاد قرارداد مورد نظر با وی، پیرامون ساعات عملیاتی بانک در خصوص انتقال وجوه به اطلاع وی برساند.

۲. اگر دستور پرداخت یا دستور لغو آن پس از پایان روز عملیاتی انتقال وجوه دریافت شده باشد، در این صورت آنها در ابتدای روز عملیاتی بعدی انتقال وجوه محسوب خواهند شد.

فصل ۲. ارسال، پذیرش و لغو دستور پرداخت

ماده ۸. تشریفات امنیتی

۱. تشریفات امنیتی شامل رویه وضع شده بر اساس توافق متقابل فی مابین طرفین در معامله انتقال موجودی ها، به منظور تامین قابلیت اطمینانی تعلقیت دستور پرداخت ها، گزارشات و شناسایی (تایید) اشتباهات موجود در آنها می باشد.

برحسب تشریفات امنیتی می تواند اعمال و بکارگیری الگوریتم های ویژه، رمزهای عبور، کدگذاری و سایر امکانات رمزگذاری و تایید هویت پیش بینی شود.

۲. تشریفات اعمالی بانک می بایستی اجرای آزادانه و بدون مانع انتقال وجوه را تامین نماید. فرستنده مجاز است از بانک گیرنده درخواست نماید تا برای انتقال دستور پرداخت ها و دیگر گزارشاتی که داده است دیگر تشریفات امنیتی پیش بینی شده به موجب قرارداد یا مقررات سیستم انتقال وجوه را اعمال نماید. در اعمال تشریفات امنیتی پیشنهادی فرستنده، بانک گیرنده برای عدم اجرا یا اجرای نادرست تعهدات برعهده گرفته در قبال فرستنده مشروط بر ضعف و کمبودهای موجود در تشریفات یاد شده مسئول نخواهد بود.

۳. بانک مرکزی می تواند الزامات مربوط به تشریفات امنیتی مورد اعمال از سوی سیستم های انتقال وجوه را وضع نماید.

ماده ۹. اعتبار دستور پرداخت

۱. دستور پرداخت زمانی معتبر خواهد بود که اگر آن از سوی شخص مندرج در آن بعنوان فرستنده یا از سوی نماینده وی ارسال شده باشد.

۲. دستور پرداختی که مطابق با بند ۱ این ماده نباشد نیز زمانی معتبر خواهد بود که اگر:

الف) طبق قرارداد منعقد شده فی مابین بانک و فرستنده، دستور پرداخت ارسال شده به بانک از سوی مشتری یا به نام وی از طریق تشریفات امنیتی مشخص تحت تایید اعتبار قرار گیرد، و
ب) بانک آن را با حسن نیت و مطابق با تشریفات امنیتی پیش بینی شده به موجب قرارداد کتبی منعقد شده فی مابین بانک و فرستنده و دیگر سفارشات مشتری پذیرفته باشد. بانک مکلف نیست آن دستورات فرستنده را که مغایر با قرارداد کتبی بوده یا در مهلت و به طریقی که بانک بتواند اقدامات مناسب را اجرا نماید دریافت نشده باشد، انجام دهد.

۳. دستور پرداخت پذیرفته شده طبق بند ۲ این ماده زمانی بی اعتبار خواهد بود اگر فرستنده ثابت نماید که:

الف) دستور پرداخت از سوی آن شخصی (اشخاصی) ارسال نشده باشد:

- که فرستنده تا آن به وی جهت ارسال و ارائه دستور پرداخت ها یا انجام عملیات مربوط به اعمال تشریفات امنیتی وکالت داده باشد یا اعتماد کرده باشد، و

- که بدون داشتن اختیار تام از سوی بانک گیرنده، به اطلاعاتی که امکان انتقال مورد نظر را فراهم می نماید از منابع تحت تسلط ارسال کننده، صرفنظر از مقصر بودن فرستنده یا نحوه دسترسی به اطلاعات، بدست آورده باشد، و

ب) در موقع ارسال دستور پرداخت مورد نظر از امکانات یا ابزار انتقال فرستنده استفاده نشده باشد.

۴. در صورت وجود حداقل الزامات تشریفات امنیتی وضع شده از سوی بانک مرکزی طبق بند ۳ ماده ۸ این قانون، دستور پرداخت در صورتی معتبر خواهد بود که تشریفات امنیتی پیش بینی شده به موجب بند ۲ این ماده حداقل الزامات مورد نظر را کفایت دهد.

۵. حقوق و وظایف شرکت کنندگان انتقال ناشی از بندهای ۱، ۲ و ۴ این ماده نمی تواند بر اساس قرارداد یا مقررات سیستم انتقال وجوه تغییر نمایند.

۶. این ماده شامل حال دستورات لغو دستور پرداخت نیز می شود.

ماده ۱۰. پیامدهای نامعتبر بودن دستور پرداخت

۱. اگر بانک گیرنده دستور پرداخت بی اعتبار را می پذیرد (ماده ۹) و فرستنده به تعهد خود در پرداخت عمل کرده باشد (مواد ۲۵ و ۲۶)، در این صورت بانک گیرنده بنا به درخواست فرستنده مکلف خواهد بود تا مبلغ دستور پرداخت و درصد بهره تعلق گرفته به مبلغ مذکور که از روز دریافت مبلغ از سوی بانک لغایت روز عودت کامل مبلغ مذکور محاسبه شده باشد، عودت دهد. فرستنده در صورتی از حق

دریافت درصد بهره محروم می شود که وی حتی المقدور در مدت کوتاه و حداکثر در طی ۲۰ روز از زمان کسب اطلاع (شفاهی، کتبی یا بصورت الکترونیکی) پیرامون پذیرش دستور پرداخت ارسال شده از سوی بانک گیرنده یا در ستون بدهی گذاشته شدن حساب فرستنده، مخالفت خود را به بانک ارائه نکرده باشد.

۲. تعهدات بانک ها که به مقرر این ماده وضع شده است برحسب قرارداد یا مقررات سیستم انتقال وجوه تابع تغییرات نمی باشند.

ماده ۱۱. خطا در دستور پرداخت

۱. اگر دستور پرداخت فرستنده با رعایت تشریفات امنیتی منتقل شده باشد، اما:

(الف) در دستور پرداخت اشتباهاً نام ذینفعی که مدنظر وی نبوده است ذکر شده باشد، یا

(ب) اشتباهاً پرداخت مبلغ بیشتری از آنچه که مدنظر وی بوده است ذکر شده باشد، یا

(پ) فرستنده اشتباهاً نسخه المثنی دستور پرداختی که قبلاً از طرف وی ارسال شده است فرستاده باشد و اگر فرستنده ثابت کند که الزامات تشریفات امنیتی را رعایت نموده است و اگر بانک گیرنده هم آنها را رعایت می نمود خطا مورد شناسایی واقع می شد، در این صورت فرستنده مکلف نخواهد بود که مبلغ دستور پرداخت، و در صورت مورد تبصره «ب» این ماده مابه التفاوت مبلغ اشتباه ذکر شده در دستور پرداخت فرستنده و مبلغ مورد نظر فرستنده را به بانک پرداخت نماید. بانک گیرنده می تواند مبلغی را که اشتباهاً به ذینفع پرداخت شده است به مقرر قانون از وی درخواست عودت آن نماید.

۲. اگر:

(الف) طبق بند ۱ این ماده، فرستنده دستور پرداخت اشتباه مکلف به پرداخت مبلغ دستور پرداخت یا بخشی از آن به بانک گیرنده نباشد، و

(ب) فرستنده از سوی بانک گیرنده در باره پذیرش دستور پرداخت یا در ستون بدهی گذاشته شدن فرستنده (شفاهاً، کتباً یا بصورت الکترونیکی) مطلع شده باشد،

در این صورت فرستنده مکلف خواهد بود حتی المقدور در یک مدت زمان کوتاه اما حداکثر در ظرف شصت روز پس از دریافت اطلاعیه فوق الذکر اشتباه مذکور را شناسایی نموده و در این باره بلافاصله به بانک گیرنده اعلام نماید. در غیر این صورت، اگر بانک ثابت نماید که فرستنده به مقرر این بند به تعهد خود عمل نکرده یا با تاخیر عمل نموده است، فرستنده موظف خواهد بود تا زمانی را که بانک در پی اشتباه متحمل شده است جبران نماید، به نحوی که مقدار غرامت نمی تواند از مبلغ دستور پرداخت مورد نظر تجاوز نماید.

۳. این ماده شامل حال دستورات لغو دستور پرداخت نیز می شود.

ماده ۱۲. ارسال دستور پرداخت از طریق انتقال وجوه یا سیستم ارتباطی دیگر

۱. اگر دستور پرداخت ارسالی به بانک گیرنده از طریق انتقالات وجوه یا سایر سیستم های ارتباطی فرستاده شود، در صورت عدم مطابقت دستور پرداخت های ارسالی به سیستم و دریافتی از سیستم با یکدیگر، بانک گیرنده دستور پرداخت های دریافت شده از سیستم را مبنا قرار خواهد داد.
۲. بند ۱ این ماده شامل حال سیستم انتقال وجوه بانک مرکزی نمی شود. بانک مرکزی برای اجرای نادرست دستورات پرداخت بعنوان بانک واسط مسئول می باشد.
۳. این ماده شامل حال دستورات لغو دستور پرداخت نیز می شود.

ماده ۱۳. شناسایی ذینفع

۱. اگر در دستور پرداخت دریافت شده از سوی بانک ذینفع نام ذینفع، شماره حساب یا شماره شناسه غیر قابل شناسایی یا ناشناخته برای بانک مورد نظر ذکر شده باشد، در این صورت دستور پرداخت غیر قابل پذیرش خواهد بود و بجز موارد پیش بینی شده به موجب بند ۲ این ماده، هیچ کس دیگری حقوق ذینفع بدست نخواهد آورد.
۲. اگر ذینفع مندرج در دستور پرداخت دریافت شده از سوی بانک ذینفع برحسب نام و شماره حساب بانکی یا شماره شناسه دیگر شناسایی می شود، اما نام و شماره اشخاص متفاوتی شناسایی می شود، در این صورت بانک ذینفع از مقررات زیر پیروی خواهد کرد:
الف) بجز موارد مندرج در بند ۳ این ماده، در شناسایی ذینفع شماره حساب یا شناسه مبنا قرار می گیرد، اگر بانک ذینفع مطلع نباشد که نام و شماره ذینفع اشخاص متفاوتی را شناسایی می نمایند. به نحوی که بانک ذینفع مکلف نخواهد بود که مشخص نماید آیا نام و شماره همان شخص را شناسایی می نمایند،
ب) اگر بانک ذینفع به شخصی که با نام شناسایی شده است پرداخت می نماید یا این که مطلع است که نام و شماره، اشخاص متفاوتی را شناسایی می نمایند، در این صورت بجز از شخص دریافت کننده مبلغ دستور پرداخت از سوی بانک ذینفع که به موجب قانون یا قرارداد حق دریافت وجه از شخص پرداخت کننده داشته است، هیچ کس دیگری حقوق ذینفع بدست نمی آورد. اگر هیچ کسی حقوق ذینفع بدست نمی آورد، در این صورت دستور پرداخت پذیرفته نشده محسوب خواهد شد.
۳. اگر دستور پرداخت پیش بینی شده به موجب بند ۲ این ماده پذیرفته شده باشد، نام و شماره ذینفع مندرج در دستور پرداخت پرداخت کننده اشخاص متفاوتی را شناسایی نماید و بانک ذینفع پرداخت را طبق تبصره «الف» بند ۲ این ماده انجام دهد، در این صورت مقررات زیر اعمال خواهند شد:
الف) پرداخت کننده موظف خواهد بود مبلغ دستور پرداخت را پرداخت نماید، اگر پرداخت کننده بانک باشد،

ب) پرداخت کننده موظف به پرداخت نخواهد بود، اگر پرداخت کننده بانک نباشد و ثابت نماید که شخص شناسایی شده با شماره دستور پرداخت طبق قانون یا قرارداد حق دریافت پرداخت از پرداخت کننده نداشته است،

پ) پرداخت کننده موظف به پرداخت خواهد بود، اگر پرداخت کننده بانک نباشد و بانک پرداخت کننده به اثبات می رساند که تا پذیرش دستور پرداخت پرداخت کننده از سوی آن، پرداخت کننده پیرامون حق بانک ذینفع در شناسایی ذینفع با شماره حساب مطلع بوده است.

۴. اگر در مورد پیش بینی شده به موجب تبصره «الف» بند ۲ این ماده بانک ذینفع به شخص شناسایی شده برحسب شماره دستور پرداخت پرداخت نماید، اما وی حق نداشته است که از پرداخت کننده وجه دریافت نماید، در این صورت برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون جمهوری ارمنستان:

الف) پرداخت کننده می تواند از شخص مذکور غرامت مطالبه نماید، اگر وی طبق بند ۳ این ماده مکلف به پرداخت مبلغ مندرج در دستور پرداخت باشد، یا

ب) بانک پرداخت کننده می تواند از شخص مذکور غرامت مطالبه نماید، اگر پرداخت کننده بانک نباشد و مکلف به پرداخت مبلغ مندرج در دستور پرداخت نباشد.

ماده ۱۴. شناسایی بانک واسطه و بانک ذینفع

۱. اگر بانک واسطه مندرج در دستور پرداخت یا بانک ذینفع فقط با شماره (با کد) شناسایی شده باشند، در این صورت بانک گیرنده در شناسایی آنها فقط شماره بانک واسطه یا بانک ذینفع را مبنا قرار داده و مکلف نخواهد بود که مشخص نماید آیا شماره، بانک مورد نظر را شناسایی می نماید، و از طرفی دیگر فرستنده مکلف خواهد بود تا خسارتی را که در پی اجرای دستور پرداخت یا سعی در اجرای آن با مبنا قرار دادن شماره بانک واسطه یا بانک ذینفع به بانک گیرنده وارد شده است، جبران نماید.

۲. اگر بانک واسطه یا بانک ذینفع مندرج در دستور پرداخت با نام و شماره (با کد) شناسایی شوند ولی نام و شماره اشخاص متفاوتی را شناسایی می نمایند، در این صورت در شناسایی آنها مقررات زیر اعمال می شوند:

الف) اگر فرستنده بانک باشد، بانک گیرنده می تواند شماره را مبنا قرار دهد، اگر بانگ گیرنده در موقع اجرای دستور پرداخت آگاه نباشد که نام و شماره مندرج در دستور پرداخت اشخاص متفاوتی را شناسایی می نمایند. به نحوی که بانک گیرنده مکلف نخواهد بود معلوم نماید که آیا نام و شماره همان بانک را شناسایی می نمایند؟ فرستنده مکلف خواهد بود تا خسارتی را که در پی اجرای دستور پرداخت یا سعی در اجرای آن با مبنا قرار دادن شماره بانک واسطه یا بانک ذینفع به بانک گیرنده وارد شده است، جبران نماید،

ب) اگر فرستنده بانک نباشد و بانک گیرنده اثبات می نماید که تا موقع پذیرش دستور پرداخت از سوی بانک، فرستنده از حق بانک گیرنده در شناسایی بانک واسطه یا بانک ذینفع فقط توسط شماره آگاهی داشته است (حتی اگر نام و شماره بانک در دستور پرداخت ذکر شده باشد)، در این صورت تبصره «الف» این بند اعمال خواهد شد،

پ) صرفنظر از این که فرستنده بانک باشد یا خیر، اگر بانک گیرنده در موقع اجرای دستور پرداخت آگاه نباشد که نام و شماره مندرج در دستور پرداخت اشخاص متفاوتی را شناسایی می نمایند، بانک مذکور می تواند نام بانک واسطه یا بانک ذینفع را مبنا اختیار نماید. به نحوی که بانک گیرنده مکلف نیست معلوم نماید که آیا نام و شماره همان بانک را شناسایی می نمایند یا خیر؟

ت) اگر بانک گیرنده با داشتن اطلاع از این که نام و شماره مندرج در دستور پرداخت اشخاص متفاوتی را شناسایی می نمایند، با این وجود در شناسایی آنها فقط نام یا فقط شماره را مبنا اختیار نموده باشد، این مورد انجام نادرست تعهد مقرر به موجب تبصره «الف» بند ۱ ماده ۲۰ این قانون محسوب خواهد شد.

ماده ۱۵. پذیرش دستور پرداخت

۱. بانک گیرنده (بغیر از بانک ذینفع) بجز موارد پیش بینی شده به موجب بند ۴ این ماده، زمانی که دستور پرداخت را اجرا می نماید دستور پرداخت را مورد پذیرش قرار می دهد.

۲. بغیر از موارد پیش بینی شده به موجب بندهای ۳ و ۴ این ماده، موقعی دستور پرداخت از سوی بانک ذینفع پذیرفته شده محسوب می شود که:

الف) بانک به ذینفع پرداخت می نماید یا به وی درباره دریافت دستور پرداخت یا وارد کردن به ستون بستانکار حساب ذینفع در ارتباط با دریافت دستور پرداخت اطلاعیه ارسال می نماید (بصورت شفاهی، کتبی یا الکترونیکی)، بغیر از مواردی که در اطلاعیه مذکور ذکر شده باشد که ذینفع تا پرداخت مبلغ دستور پرداخت از سوی فرستنده قادر به برداشت وجوه دریافتی نخواهد بود و یا بانک دستور پرداخت را رد نماید (ماده ۱۶)،

ب) فرستنده مبلغ دستور پرداخت به بانک ذینفع پرداخت می نماید، یا

پ) در آغاز روز عملیاتی بانک ذینفع پس از روز بعد از پرداخت مندرج در دستور پرداخت، اگر در زمان مذکور فرستنده مبلغ دستور پرداخت را به بانک پرداخت کرده باشد، یا باقیمانده حساب واقع در بانک مورد نظر برای جبران مبلغ دستور پرداخت کافی باشد، به استثنای مواردی که دستور پرداخت تا آغاز روز عملیاتی مورد نظر مردود شناخته شده باشد، یا

- در طی یک ساعت پس از آغاز روز عملیاتی بانک ذینفع، یا

- در طی یک ساعت پس از آغاز روز عملیاتی (کاری) فرستنده بعد از روز پرداخت مذکور در دستور پرداخت مردود شناخته شده باشد، اگر روز عملیاتی (کاری) فرستنده دیرتر از روز عملیاتی بانک گیرنده آغاز شده باشد.

۳. دستور پرداخت تا دریافت آن از سوی بانک گیرنده پذیرفته شده محسوب نخواهد شد. پذیرش دستور پرداخت از سوی بانک ذینفع در موارد پیش بینی شده به موجب تبصره های «ب» و «پ» بند ۲ این ماده صورت نخواهد گرفت اگر ذینفع مندرج در آن در بانک مورد نظر حساب نداشته باشد یا حساب ذینفع که در دستور پرداخت ذکر شده است بسته شده باشد، یا بانک در موارد وضع شده به موجب قانون مجاز به دریافت وجوه به حساب ذینفع نباشد.

۴. دستور پرداخت تا روز پرداخت از سوی بانک پرداخت کننده پذیرفته شده محسوب نخواهد شد، اگر بانک مذکور بانک ذینفع باشد یا اگر بانک مذکور تا روز اجرا بانک ذینفع نباشد. اگر بانک پرداخت کننده دستور پرداخت را تا روز اجرای آن که در دستور پرداخت ذکر شده است اجرا می نماید، یا تا روز پرداخت به ذینفع مندرج در آن پرداخت می نماید، اما پرداخت کننده بعداً طبق ماده ۱۷ این قانون دستور لغو دستور پرداخت را می دهد، پرداخت کننده مذکور مکلف به پرداخت مبلغ دستور پرداخت به بانک نخواهد بود و بانک می تواند به مقرر قانون مبلغ مذکور را از ذینفع مطالبه نماید.

۵. پذیرش دستور پرداخت مانع از این می شود که بعداً آن مردود شناخته شود.

ماده ۱۶. رد دستور پرداخت

۱. بانک گیرنده می تواند دستور پرداخت را ضمن مطلع ساختن فرستنده (بصورت شفاهی، کتبی یا الکترونیکی) رد نماید. دستور پرداخت پس از دریافت اطلاع رسانی رد شده محسوب خواهد شد.

۲. بانک گیرنده (بغیر از بانک ذینفع) در صورت عدم اجرا یا اجرای نادرست دستور پرداخت فرستنده، موظف است به فرستنده در ازای مبلغ دستور پرداخت از روز اجرا لغایت روز رد دستور پرداخت، درصد بهره پرداخت نماید، اگر:

الف) مانده حساب فرستنده برحسب روز اجرای دستور پرداخت برای اجرای آن کافی باشد، و

ب) دستور پرداخت تا پایان روز اجرا رد نشده باشد، و

پ) به مانده حساب فرستنده مورد نظر درصد بهره تعلق نمی گیرد. اگر مانده حساب فرستنده (از روز اجرا لغایت روز دریافت اطلاع رسانی رد دستور پرداخت از سوی فرستنده) کاهش یابد، در این صورت مبلغ درصد بهره مورد پرداخت بابت مدت زمان مذکور، متناسباً از سوی بانک گیرنده کسر خواهد شد.

۳. دستور پرداخت پذیرفته نشده از موقعی رد شده محسوب خواهد شد که

الف) اعتبار مجوز فعالیت بانکی بانک گیرنده به انقضاء رسیده باشد یا بی اعتبار شناخته شده باشد، اگر

بانک مذکور ذینفع نباشد یا

ب) ورشکستگی بانک گیرنده در جریان رسیدگی قرار گرفته باشد و برای آن سرپرست اولیه، سرپرست یا مدیر انحلال تعیین شده باشد، یا

پ) بانک گیرنده پرداخت ها را متوقف می سازد یا از انجام آن خودداری می نماید یا در این باره به فرستنده اطلاع می دهد.

۴. رد دستور پرداخت مانع از این می شود که بعداً آن را مورد پذیرش قرار گیرد.

ماده ۱۷. لغو دستور پرداخت. پذیرش دستور لغو

۱. لغو دستور پرداخت عبارت است از توقف انتقال وجه دستور پرداخت مورد نظر مشروط به عودت فوری مبلغ مورد نظر به فرستنده. در صورت لغو دستور پرداخت پذیرش آن مورد تایید قرار گرفته و متعاقباً حقوق و وظایف طرفین در انتقال وجوه ناشی از پذیرش آن متوقف می یابد.

دستور پرداخت می تواند طبق قانون و بر اساس دستور داده شده از سوی فرستنده یا دادگاه مبنی بر لغو دستور پرداخت، لغو گردد.

۲. دستور لغو دستور پرداخت به موجب قرارداد منعقد شده بین بانک گیرنده و فرستنده یا برحسب مقررات وضع شده بر اساس قواعد سیستم انتقال وجوه به بانک گیرنده ارسال می شود (بصورت شفاهی، کتبی یا الکترونیکی). برحسب قرارداد یا مقررات سیستم انتقال وجوه می تواند شرایط و الزامات دستور لغو دستور پرداخت وضع بشود.

۳. پذیرش دستور لغو دستور پرداخت عبارت است از برعهده گرفتن تعهد لغو دستور پرداخت. پذیرش دستور لغو دستور پرداخت مانع از پذیرش بعدی دستور پرداخت مورد نظر می شود.

۴. دستور لغو دستور پرداخت در موارد زیر معتبر بوده و قابل پذیرش خواهد بود:

الف) اگر آن مطابق با الزامات بند ۲ این ماده باشد،

ب) از سوی بانک گیرنده تا پذیرش دستور پرداخت مورد نظر با نحوه و در مهلت فراهم کننده انجام عملیات مربوطه از سوی بانک دریافت شده باشد.

۵. پس از پذیرش دستور پرداخت، دستور لغو آن در موارد پیش بینی شده به موجب بندهای ۶ و ۷ این ماده مورد پذیرش قرار خواهد گرفت، اگر بانک گیرنده موافقت می نماید تا آنرا بپذیرد یا مقررات سیستم انتقال وجوه اجازه می دهند تا آن بدون موافقت بانک گیرنده مورد پذیرش قرار گیرد.

۶. بغیر از بانک ذینفع، دستور لغو دستور پرداخت صادر شده در خصوص دستور پرداخت پذیرفته شده از سوی بانک گیرنده دیگر نمی تواند مورد پذیرش قرار گیرد، بغیر از مواردی که دستور پرداخت مورد نظر:

الف) جهت اجرای یک دستور پرداخت دیگر ارسال شده باشد، که بعنوان شخص فرستنده مندرج در آن

یا از سوی نماینده تام الاختیار وی ارسال نشده باشد، یا

ب) در پی اشتباه فرستنده:

- که اشتباهاً المثنی دستور پرداختی که از سوی فرستنده در گذشته ارسال شده است ارسال شده باشد، یا
- در دستور پرداخت اشتباهاً ذینفعی که فاقد حق دریافت وجه از پرداخت کننده است، ذکر شده باشد، یا
- مبلغ دستور پرداخت اشتباهاً بیشتر از آنچه که ذینفع حق دریافت آن را از پرداخت کننده داشته باشد، ذکر شده باشد.

در صورت لغو دستور پرداخت بانک ذینفع مجاز است به مقرر قانون مبلغ پرداخت شده به ذینفع را مطالبه نماید.

۸. دستور پرداخت پذیرفته نشده در لحظه پایان پنجمین روز عملیاتی پس از روز اجرا یا پرداخت مندرج در دستور پرداخت لغو می شود.

۹. در صورت پذیرش دستور لغو دستور پرداخت پذیرفته شده طبق بندهای ۵، ۶ و ۷ این ماده، فرستنده موظف است زیان های وارد شده به بانک گیرنده و هزینه های انجام شده از سوی آن در پی لغو دستور پرداخت را جبران نماید، اگر طبق قرارداد یا مقررات سیستم انتقال وجوه مورد دیگری پیش بینی نشده باشد.

۱۰. در صورت فوت فرستنده، محجور بودن وی یا داشتن توانایی کاری محدود، سازماندهی مجدد یا در صورت انحلال آن، دستور پرداخت فرستنده مورد نظر از اعتبار ساقط شده، اگر بانک گیرنده در باره موارد فوق الذکر تا قبل از پذیرش دستور پرداخت مورد نظر آگاه بوده و فرصت اجرای اقدامات ضروری را داشته است.

۱۱. قراردادها یا مقررات سیستم انتقال وجوه بطوری عمل می نمایند که با بند ۷ این ماده مغایرت نداشته باشند.

ماده ۱۸. وظیفه بانک گیرنده در پذیرش دستور پرداخت

۱. بانک گیرنده مکلف به پذیرش دستور پرداخت نخواهد بود، اگر طبق قرارداد منعقد شده با فرستنده یا مقررات سیستم انتقال وجوه چنین وظیفه ای پیش بینی نشده باشد.

۲. مسئولیت ناشی از پذیرش که به موجب این قانون وضع شده است فقط پس از پذیرش دستور پرداخت طبق ماده ۱۵ این قانون بوجود می آید. چارچوب و میزان مسئولیت بانک به موجب این قانون وضع می شوند، اگر طبق قرارداد یا مقررات سیستم انتقال وجوه موارد غیر وضع نشده باشد. مسئولیت بانک ها که به موجب این قانون وضع شده است نمی تواند طبق قرارداد یا مقررات سیستم انتقال وجوه کاهش یابد.

۳. بانک گیرنده نماینده (عامل) فرستنده دستور پرداخت پذیرفته شده یا ذینفع مندرج در آن نمی باشد.

فصل ۳. اجرای دستور پرداخت فرستنده از سوی بانک گیرنده

ماده ۱۹. اجرا و روز اجرای دستور پرداخت

۱. دستور پرداخت در صورتی از سوی بانک گیرنده (بغیر از بانک ذینفع) اجرا شده محسوب خواهد شد که بانک در قبال اجرای دستور پرداخت دریافت شده، دستور پرداخت ارسال می نماید. دستور پرداخت دریافت شده از سوی بانک ذینفع پذیرفته می شود اما اجرا نمی شود.

۲. روز اجرای دستور پرداخت روز دریافت دستور پرداخت یا روز بعدی آن محسوب می شود که بانک گیرنده دستورات پرداخت ارسال نموده یا می توانست نسبت به اجرای دستور پرداخت فرستنده ارسال نماید.

روز اجرای دستور پرداخت نمی تواند قبل از روز دریافت دستور پرداخت مورد نظر باشد. اگر در دستور پرداخت فقط روز پرداخت ذکر شده باشد، در این صورت روز اجرا روز پرداخت یا آن روز عملیاتی محسوب خواهد شد که ارسال دستور پرداخت مربوطه از سوی بانک گیرنده برای انجام پرداخت به ذینفع در روز پرداخت لازم باشد.

ماده ۲۰. وظایف بانک گیرنده در اجرای دستور پرداخت

۱. بغیر از موارد وضع شده به موجب بندهای ۲، ۳ و ۴ این ماده، بانک گیرنده در اجرای دستور پرداخت پذیرفته شده طبق ماده ۱۵ این قانون مکلف است:

الف) در طی روز اجرا، دستور پرداخت متناسب با دستور پرداخت گیرنده را ارسال نماید و الزامات دستور پرداخت فرستنده در خصوص نحوه ارسال و بانک های واسطه انتخاب شده جهت ارسال و سیستم های انتقال وجوه را اجرا نماید،

ب) دستور جلسه را به هر نحو سریع که برایش میسر باشد ارسال نماید، اگر در دستور پرداخت چنین الزامی در نظر باشد. اگر در دستور پرداخت فرستنده روز پرداخت ذکر شده باشد اما روز اجرا ذکر نشده باشد، در این صورت بانک گیرنده موظف است دستور پرداخت خود را در چنان مهلتی و به گونه ای ارسال نماید، که در روز پرداخت به ذینفع یا برای تامین پرداخت حتی الامکان در یک مدت کوتاه لازم باشد.

۲. بانک گیرنده در اجرای دستور پرداخت، با حسن نیت می تواند مستقلاً بانک های واسطه یا سیستم انتقال وجوه را انتخاب نماید، اگر در دستور پرداخت فرستنده چیز دیگری پیش بینی نشده باشد.

۳. در صورت پیش بینی نحوه مشخص ارسال در دستور پرداخت، بانک گیرنده موظف است دستور پرداخت خود را به همان نحو یا به نحوی که سرعت مشابه داشته باشد ارسال نماید.

۴. بانک گیرنده بدون موافقت فرستنده مجاز به جبران خدمات ارائه شده از سوی خود به حساب مبلغ دستور پرداخت فرستنده را نمی باشد.

ماده ۲۱. اجرای نادرست دستور پرداخت

۱. اگر بانک گیرنده دستور پرداخت فرستنده را:

الف) با ارسال دستور پرداخت با مبلغ بیشتر از آنچه که در آن پیش بینی شده است، یا

ب) با ارسال المثنی دستور پرداختی که قبلاً ارسال شده است اجرا نموده باشد،

در این صورت فرستنده مکلف است فقط مبلغ دستور پرداخت را طبق بند ۲ ماده ۲۵ این قانون به بانک گیرنده پرداخت نماید، اگر سایر شرایط وضع شده به موجب بند مذکور بر آورده شده باشد. بانک مجاز است طبق مقررات وضع شده به موجب قانون مابه التفاوت مبلغ دریافت شده با دستور پرداخت اشتباه و مبلغ دستور پرداخت فرستنده را باز پس گیرد.

۲. اگر بانک گیرنده دستور پرداخت فرستنده را با ارسال دستور پرداختی که در آن مبلغ کمتر از آنچه که مورد نظر است اجرا نموده باشد، فرستنده موظف خواهد بود که مبلغ دستور پرداخت را طبق بند ۲ ماده ۲۵ این قانون به بانک گیرنده پرداخت نماید اگر:

الف) سایر شرایط وضع شده به موجب بند ۲ ماده ۲۵ این قانون رعایت شده باشند و

ب) بانک گیرنده با ارسال دستور پرداخت مکمل به نفع ذینفع مذکور در دستور پرداخت فرستنده، اشتباه را تصحیح نماید.

اگر بانک گیرنده اشتباه را تصحیح ننماید، در این صورت فرستنده دستور پرداختی که از سوی بانک مذکور پذیرفته شده است مکلف است فقط مبلغ دستور پرداخت اشتباه را به بانک گیرنده پرداخت نماید. این قاعده در مواردی اعمال نمی شود که بانک گیرنده دستور پرداخت فرستنده را با ارسال دستور پرداختی که مبلغ کمتری از مبلغ پیش بینی شده در آن و طبق سفارش فرستنده در پی دریافت وجه (جبران) در ازای خدمات و هزینه های انجامی خود (بانک گیرنده) اجرا نموده باشد.

۳. اگر بانک گیرنده دستور پرداخت فرستنده را با ارسال دستور پرداخت به اسم ذینفعی که در آن ذکر نشده است اجرا نموده است و انتقال وجوه طبق دستور پرداخت اشتباه خاتمه یافته باشد، در این صورت فرستنده دستور پرداختی که اشتباه اجرا شده است و کلیه فرستندگان قبل از آن مکلف به پرداخت مبلغ دستور پرداختی که از سوی آنان ارسال شده است نمی باشند. بانک فرستنده دستور پرداخت اشتباه مجاز است از ذینفع مذکور در دستور پرداخت خود برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون مبلغ دستور پرداخت مورد نظر را مطالبه نماید.

ماده ۲۲. وظیفه فرستنده در اعلام اجرای دستور پرداخت اشتباه

اگر طبق ماده ۲۱ این قانون فرستنده دستور پرداختی که اشتباه اجرا شده است از سوی بانک گیرنده در باره پذیرش دستور پرداخت یا در ستون بدهی گذاشته شدن حساب فرستنده مطلع شده باشد (بصورت شفاهی، کتبی یا الکترونیکی)، در این صورت وی مکلف خواهد بود که حتی المقدور در مهلت کوتاه و

حداکثر در طی شصت روز پس از دریافت اطلاعیه فوق الذکر اشتباه را شناسایی نموده و مراتب را بلافاصله به بانک گیرنده اعلام نماید. در غیر این صورت، فرستنده از حق دریافت درصد بهره ای که تا موقع شناسایی اشتباه خود از سوی بانک گیرنده طبق بند ۳ ماده ۲۵ این قانون محاسبه و به مبلغ مورد عودت به وی تعلق خواهد گرفت، محروم خواهد شد. بانک گیرنده برای عدم انجام وظیفه یا انجام نادرست آن از سوی فرستنده که به موجب این ماده وضع شده است، مجاز به مطالبه غرامت از فرستنده نخواهد بود.

ماده ۲۳. مسئولیت در عدم اجرا یا اجرای نادرست دستور پرداخت

۱. در صورت تاخیر در پرداخت به ذینفع در پی عدم انجام یا انجام نادرست وظیفه بانک گیرنده که به موجب ماده ۲۰ این قانون وضع شده است، بانک گیرنده موظف است به پرداخت کننده یا شخص ذینفع انتقال مورد نظر در قبال مبلغی که تاخیر داشته است درصد بهره پرداخت نماید.

۲. اگر در پی عدم انجام یا انجام نادرست وظیفه بانک گیرنده که به موجب ماده ۲۰ این قانون وضع شده است، انتقال به پایان نرسیده باشد یا از طریق بانک های واسطه که از سوی فرستنده ذکر شده است اجرا نشده باشد، یا دستور پرداخت مطابق با شرایط دستور پرداخت پرداخت کننده نباشد، در این صورت بانک گیرنده موظف خواهد بود کلیه زیان هایی را که در پی آن بر پرداخت کننده وارد شده است به اندازه ای که آنها مطابق با بند ۱ این ماده جبران نشده باشند، جبران نماید.

۳. در موارد پیش بینی شده به موجب بندهای ۱ و ۲ این ماده بانک گیرنده موظف است زیان هایی را که در عدم انجام تعهدات خود یا انجام نادرست آنها بر فرستنده وارد شده است، از جمله کلیه هزینه های انجام شده از سوی فرستنده به انضمام مبلغ اجرت خدمات حقوقی، جبران نماید.

۴. اگر بانک گیرنده بر حسب قرارداد متعهد شده است که دستور پرداخت فرستنده را مورد پذیرش قرار دهد اما با وجود نبود پایه و اساس رد دستور پرداخت یا عدم پذیرش آن در قرارداد آن را نمی پذیرد، در این صورت بانک گیرنده مکلف است زیان هایی را که در پی عدم پذیرش بر فرستنده وارد شده است، به انضمام مبلغ اجرت خدمات حقوقی، جبران نماید.

۵. مسئولیت بانک گیرنده که به موجب این ماده مد نظر است نمی تواند برحسب قرارداد یا مقررات سیستم شدت یابد.

فصل ۴. پرداخت دستور پرداخت

ماده ۲۴. روز پرداخت دستور پرداخت

روز پرداخت دستور پرداخت آن روز عملیاتی است که طی آن مبلغ دستور پرداخت از سوی بانک ذینفع به ذینفع پرداخت می شود.

روز پرداخت می تواند در دستور پرداخت ذکر شده باشد، ولیکن آن نمی تواند قبل از روز دریافت دستور پرداخت مورد نظر از سوی بانک ذینفع باشد.

در صورت عدم ذکر روز پرداخت در دستور پرداخت، روز دریافت دستور پرداخت از سوی بانک ذینفع روز پرداخت محسوب خواهد شد.

ماده ۲۵. تعهد فرستنده در پرداخت به بانک گیرنده

۱. پذیرش دستور پرداخت از سوی بانک ذینفع گیرنده فرستنده را ملزم به پرداخت مبلغ دستور پرداخت می نماید، به نحوی که فرستنده موظف به پرداخت مبلغ دستور پرداخت تا روز پرداخت نخواهد بود.

۲. بغیر از موارد پیش بینی شده به موجب بند ۴ این ماده و ماده ۲۲ این قانون پذیرش دستور پرداخت از سوی بانک گیرنده (بغیر از بانک ذینفع) فرستنده را ملزم به پرداخت مبلغ دستور پرداخت می نماید، به نحوی که فرستنده موظف به پرداخت مبلغ دستور پرداخت تا روز اجرای دستور پرداخت خود نخواهد بود. اگر انتقال وجوه با پذیرش مبلغ مندرج در دستور پرداخت به نفع ذینفع از سوی بانک ذینفع پایان نیافته باشد، فرستنده مورد نظر از تعهد پرداخت مبلغ دستور پرداخت خود به بانک گیرنده معاف خواهد شد.

۳. بانک گیرنده مکلف است آن مبلغ پرداخت شده فرستنده که وی موظف به پرداخت آن نبوده است به فرستنده عودت دهد. بانک گیرنده مکلف است که در ازای مبلغ مذکور نیز درصد بهره محاسبه شده از زمان پرداخت آن به بانک گیرنده از سوی فرستنده، پرداخت نماید.

۴. اگر:

الف) انتقال وجوه با پذیرش دستور پرداخت از سوی بانک ذینفع و به نفع ذینفع خاتمه نیافته باشد، و
ب) بانک واسطه طبق بند ۳ این ماده مکلف به عودت مبلغ دستور پرداخت باشد اما متکی بر یکی از موارد پیش بینی شده به موجب بند ۳ ماده ۱۶ این قانون یا قانون دیگر به تعهد خود عمل ننماید،
در این صورت، آن فرستنده ای که دستور پرداخت پیش بینی کننده شرط اجرای انتقال از طریق بانک واسطه را اجرا نموده است (ماده ۲۰، بند ۱، تبصره «الف») مجاز است مبلغ دستور پرداخت را از فرستنده دستور پرداخت مذکور مطالبه نماید. حق مطالبه بانکی که طبق بند ۳ این ماده به بانک واسطه پرداخت انجام داده است به فرستنده اولین دستور پرداختی که انتقال وجوه از طریق بانک واسطه مورد نظر است منتقل می شود.

۵. حق معافیت از تعهد پرداخت (بند ۲) و حق دریافت پرداخت (بند ۳) فرستنده نمی توانند برحسب قرارداد یا مقررات سیستم انتقال وجوه تغییر نمایند.

۶. مفاد این ماده به حدی که به موجب مواد ۱۱ و ۱۳ این قانون موارد دیگری وضع نشده باشد، عمل می نمایند.

ماده ۲۶. پرداخت فرستنده به بانک گیرنده

۱. تعهد فرستنده در پرداخت به بانک گیرنده که به موجب ماده ۲۵ این قانون وضع شده است، موقعی انجام شده محسوب می شود که انجام پرداخت طبق این ماده صورت پذیرفته باشد.
۲. اگر فرستنده بانک باشد، در این صورت موقعی پرداخت فرستنده انجام شده محسوب خواهد شد که بانک گیرنده تسویه حساب نهایی تعهد را از طریق بانک مرکزی یا سیستم انتقال وجوه دریافت نماید.
۳. اگر فرستنده بانک است و حساب بانک گیرنده واقع در نزد خود یا بانک دیگر را در ستون بستانکار قرار می دهد، در این صورت پرداخت فرستنده از موقعی انجام شده محسوب خواهد شد که مبلغ در ستون بستانکار گذاشته شده از حساب برداشت شده باشد یا (اگر مبلغ برداشت نمی شود) در پایان روز تقویمی که در طی آن مبلغ در ستون بستانکار گذاشته شده می توانست برداشت شود و بانک گیرنده در این باره مطلع بوده باشد.
۴. اگر بانک گیرنده حساب متعلق به فرستنده که در نزد خود می باشد در ستون بدهی قرار می دهد، در این صورت پرداخت فرستنده از موقع در ستون بدهی گذاشته شدن حساب انجام شده محسوب شده، به نحوی که پرداخت مذکور به آن مقداری انجام شده محسوب می شود که مانده حساب برای رضایت خواست بانک گیرنده کفاف دهد.
۵. اگر فرستنده و بانک گیرنده از اعضای یک سیستم انتقال وجوه پیش بینی کننده تهاتر حساب تعهدات متقابل باشند، در این صورت پرداخت فرستنده از موقع دریافت تسویه حساب پایانی تعهدات برحسب مقررات وضع شده به موجب قواعد سیستم از سوی بانک گیرنده، انجام شده محسوب خواهد شد.
۶. در صورت وجود قرارداد تهاتر حساب و جبران تعهدات متقابل پیش بینی شده به موجب ماده ۲۵ این قانون فی مابین فرستنده و بانک گیرنده، از موقع تهاتر حساب برحسب مقررات وضع شده به موجب قرارداد مورد نظر به مقدار تعهداتی که تهاتر حساب شده است عمل پرداخت انجام شده محسوب خواهد شد.
۷. در موارد پیش بینی نشده به موجب این ماده، زمان انجام تعهد فرستنده در پرداخت به بانک گیرنده که به موجب ماده ۲۵ این قانون وضع شده است، طبق آیین مدنی جمهوری ارمنستان تعیین خواهد شد.

ماده ۲۷. تعهد بانک ذینفع در پرداخت به ذینفع و مطلع ساختن وی

۱. بانک ذینفع مکلف است مبلغ دستور پرداختی که از سوی آن پذیرفته شده است، بجز در موارد پیش بینی شده به موجب ماده ۱۷ و بند ۴ ماده ۲۸ این قانون، در روز پرداخت به ذینفع پرداخت نماید. اگر بانک ذینفع دستور پرداخت را پس از پایان روز عملیاتی انتقال وجوه پذیرفته باشد، مکلف است مبلغ مندرج در دستور پرداخت را در طی روز عملیاتی بعدی انتقال وجوه به ذینفع پرداخت نماید.
- بانک ذینفع مکلف است کلیه زیان های وارده بر ذینفع که پیامد عدم اجرای تعهد پرداخت در قبال ذینفع یا انجام ناشایسته آن از سوی بانک ذینفع بوده است جبران نماید، اگر بانک ذینفع ثابت ننماید که عدم انجام

تعهد خود در قبال ذینفع یا انجام ناشایسته آن در نتیجه داشتن شک و تردید مستدل نسبت به حق ذینفع در دریافت پرداخت مورد نظر بوده است.

۲. اگر مبلغ دستور پرداخت طبق دستور پرداخت پذیرفته شده از سوی بانک ذینفع تابع پرداخت به حساب ذینفع واقع در بانک مورد نظر باشد (در ستون بستانکار گذاشته شده باشد)، در این صورت بانک ذینفع موظف است تا اول روز تقویمی بعد از روز پرداخت، پیرامون دریافت دستور پرداخت به ذینفع اطلاع بدهد (به صورت شفاهی، کتبی یا الکترونیکی). اگر مبلغ دستور پرداخت تابع قرار گرفتن در ستون بستانکار حساب ذینفع نباشد، در این صورت بانک ذینفع موظف است فقط در صورتی ذینفع را مطلع سازد که طبق دستور پرداخت ملزم باشد.

۳. بانک ذینفع مکلف است برحسب مقررات وضع شده به موجب بند ۲ ماده جاری برای عدم مطلع ساختن یا تاخیر در مطلع ساختن ذینفع درصد بهره به وی پرداخت نماید. درصد بهره از آغاز روز تقویمی بعد از روز پرداخت لغایت روز مطلع شدن ذینفع محاسبه می شود. بانک ذینفع برای زیان هایی که در پی عدم مطلع ساختن یا تاخیر در مطلع ساختن ذینفع بر وی متحمل می شود، به استثنای هزینه های عوارض دولتی و خدمات حقوقی مربوط به حل اختلاف از طریق مراجع قضایی در خصوص پرداخت وجوه درصد بهره پیش بینی شده به موجب این بند، مسئول خواهد بود.

ذینفع از زمان دریافت اطلاعیه مربوطه یا با ارسال برگ گواهی تمکن مالی به ذینفع یا به هر شکل دیگر که از واقعیت امر آگاهی می یابد، مطلع شده محسوب می شود. ذینفع می تواند از طریق تلفن یا دیگر وسایل ارتباطی مطلع شود. اطلاعیه می تواند از طریق پست (بصورت سفارشی یا وسیله مطمئن دیگر) به ذینفع ارسال شود. بانک مکلف به انتخاب نحوه و چنان نوع وسائل اطلاع رسانی می باشد، که دریافت اطلاع رسانی از سوی ذینفع را تامین نماید.

۴. پرداخت و حق دریافت غرامت ذینفع در ازای زیان های وارده که به موجب بند ۱ این ماده وضع شده است نمی توانند برحسب قرارداد یا مقررات سیستم انتقال وجوه تغییر یابند. حق دریافت اطلاع رسانی و درصد بهره ذینفع که به موجب بندهای ۲ و ۳ این ماده پیش بینی شده است می توانند برحسب قرارداد یا مقررات سیستم انتقال وجوه تغییر یابند، اگر ذینفع تا آغاز انتقال وجوه پیرامون مفاد مربوطه در قرارداد یا مقررات مورد نظر مطلع شده باشد.

ماده ۲۸. پرداخت بانک ذینفع به ذینفع

۱. در صورتی که از سوی بانک ذینفع حساب مندرج در دستور پرداخت در ستون بستانکار لحاظ شود، تعهد بانک ذینفع که به موجب بند ۱ ماده ۲۷ این قانون وضع شده است در آن لحظه و به آن حجمی انجام شده محسوب خواهد شد که

الف) به مقرر وضع شده به موجب بند ۲ ماده ۲۷ این قانون به ذینفع درباره حق وی در برداشت مبلغی که در ستون بستانکار حسابش قرار داده شده است اطلاع داده می شود، یا

ب) بانک ذینفع مبلغ دستور پرداخت را طبق ماده ۳۱ این قانون در راستای اجرای تعهدات موجود ذینفع قرار می دهد،

پ) مبلغ مندرج در دستور پرداخت را جهت استفاده در اختیار ذینفع قرار می دهد.

۲. اگر بانک ذینفع با در ستون بستانکار گذاشتن حساب ذینفع اقدام به پرداخت نمی نماید، زمان اجرای تعهد بانک ذینفع که به موجب ماده ۲۷ این قانون پیش بینی می باشد، طبق آیین مدنی جمهوری ارمنستان تعیین می شود.

۳. بغیر از موارد وضع شده به موجب بند ۴ این ماده، آن مفاد قرارداد منعقد شده با ذینفع که مطابق آن بانک ذینفع مجاز خواهد بود تا مبلغ دستور پرداخت پرداخت شده به ذینفع را مطالبه نماید، اگر بانک ذینفع آن را از فرستنده دریافت ننموده باشد، بی اعتبار خواهد بود.

۴. مقررات سیستم انتقال وجوه می توانند تا دریافت مبلغ مندرج در دستور پرداخت پذیرفته شده بانک ذینفع از سوی بانک مذکور به ذینفعان انجام پرداخت های مشروط پیش بینی نمایند. در صورت انجام پرداخت های مشروط به ذینفع که به موجب مقررات سیستم انتقال وجوه پیش بینی شده است، ذینفع مکلف خواهد بود مبلغی را که دریافت نموده است به بانک ذینفع عودت دهد، اگر

الف) تا آغاز انتقال وجوه، پرداخت کننده و ذینفع اطلاع یافته باشند که پرداخت بصورت مشروط بوده،

و

ب) بانک پرداخت کننده، بانک ذینفع و ذینفع موافقت نموده اند که مقررات در خصوص پرداخت های مشروط را اعمال نمایند، و

پ) بانک ذینفع مبلغ دستور پرداختی را که از سوی آن پذیرفته شده است از فرستنده دریافت ننموده باشد.

اگر ذینفع طبق پاراگراف اول این بند موظف به عودت مبلغ دریافت کرده به بانک ذینفع باشد، در این صورت دستور پرداختی که از سوی بانک ذینفع پذیرفته شده است از درجه اعتبار ساقط و دستور پرداخت لغو گردیده و پرداخت پیش بینی شده به موجب ماده ۲۹ این قانون به ذینفع اجرا نشده محسوب خواهد شد.

ماده ۲۹. پرداخت پرداخت کننده به ذینفع. اجرای تعهد اصلی

۱. به استثنای موارد پیش بینی شده به موجب ماده ۱۷ و بند ۴ ماده ۲۸، پرداخت پرداخت کننده به ذینفع از لحظه پذیرش دستور پرداخت به نفع ذینفع از سوی بانک ذینفع و به میزان مبلغ دستور پرداخت پذیرفته شده از سوی بانک مذکور؛ حداکثر به مقدار مبلغ دستور پرداخت پرداخت کننده اجرا شده محسوب خواهد شد.

۲. اگر پرداخت پیش بینی شده به موجب بند ۱ ماده جاری که از سوی پرداخت کننده به منظور اجرای تعهدی (وظیفه اصلی) که وی نسبت به ذینفع دارد انجام می گردد، در این صورت تعهد پرداخت کننده انجام شده محسوب خواهد شد بغیر از مواردی که:

الف) پرداخت پیش بینی شده به موجب بند ۱ این ماده به صورت یا به شکلی که مغایر با قراردادی که تعهد بوجود می آورد انجام شده باشد، و

ب) ذینفع بلافاصله پس از دریافت اطلاعیه در باره دریافت دستور پرداخت از بانک ذینفع به پرداخت کننده پیرامون خودداری از قبول پرداخت اطلاع می دهد، و

پ) ذینفع مبلغ دستور پرداخت را از حساب خود برداشت ننموده یا آن را در جهت تسویه و بازپرداخت سایر تعهدات خود قرار نداده باشد، و

ت) ذینفع در پی عدم انجام پرداخت طبق قرارداد متحمل خسارات خواهد شد.

اگر از سوی پرداخت کننده انجام پرداخت پیش بینی شده به موجب بند ۱ این ماده منجر به اجرای تعهد اصلی پرداخت کننده نمی شود، در این صورت حق ذینفع در دریافت پرداخت از بانک ذینفع که به موجب ماده ۲۷ این قانون وضع شده است به پرداخت کننده منتقل می شود.

۳. اگر مبلغ دستور پرداخت پذیرفته شده در بانک ذینفع از مقدار مبلغ دستور پرداخت پرداخت کننده کمتر باشد که آن به دلیل پرداخت در ازای خدمات عرضه شده از سوی یک یا چند بانک شرکت کننده در انتقال وجوه بوده است، در این صورت تعهد اصلی پرداخت کننده به میزان مبلغ دستور پرداخت ارسال شده از سوی وی انجام شده محسوب خواهد شد، به استثنای مواردی که طی آن پرداخت کننده بنا به درخواست ذینفع از پرداخت مبلغ کسر شده به موجب بند جاری به وی خودداری نماید.

۴. حقوق و وظایف پرداخت کننده و ذینفع که به موجب این ماده پیش بینی شده است، فقط برحسب قرارداد منعقد شده فی ما بین قابل تغییر خواهد بود.

فصل ۵. مفاد مکمل

ماده ۳۰. قرارداد و مقررات سیستم انتقال وجوه

۱. حقوق و وظایف شرکت کنندگان در انتقال وجوه می تواند به موجب قرارداد منعقد فی مابین آنان، بغیر از مواردی که به موجب این قانون تغییرات مذکور ممنوع باشد، تغییر نمایند.

۲. طبق این قانون، مقررات سیستم انتقال وجوه مقرراتی هستند که:

الف) از سوی بانک مرکزی وضع می شوند و حقوق و وظایف بانک هایی را که طرف انتقالات انجامی از طریق سیستم انتقال وجوه هستند تنظیم می نمایند، یا

ب) از سوی بانک ها وضع می شوند و ارسال دستور پرداخت ها را بوسیله سیستم انتقال وجوه آنها و همچنین حقوق و وظایف در ارتباط با ارسال دستور پرداخت ها را نیز تنظیم می نمایند.

۳. بغیر از موارد وضع شده به موجب این قانون، مقررات سیستم انتقال وجوه می توانند حقوق و وظایف متقابل عضو- بانک ها در سیستم مورد نظر را تغییر دهند. مقررات سیستم انتقال وجوه در موارد پیش بینی شده به موجب بند ۴ ماده ۲۷، بند ۳ ماده ۲۸ و ماده ۳۵ این قانون می توانند حقوق و وظایف وضع شده به موجب این قانون در خصوص دیگر شرکت کنندگانی که عضو سیستم نمی باشند را نیز تغییر دهند.

ماده ۳۱. حق تهاتر حساب بانک ذینفع

۱. اگر بانک ذینفع دستور پرداخت را دریافت نموده باشد که مطابق آن حساب ذینفع در بانک مورد نظر تابع در ستون بستانکار قرار گرفتن باشد و ذینفع در قبال بانک مذکور دارای تعهداتی باشد که مهلت اجرای آن به انقضاء رسیده باشد، در این صورت بانک می تواند برحسب مقررات وضع شده به موجب قانون بطور یک جانبه پس از در ستون بستانکار گذاشتن حساب ذینفع، مبلغ دستور پرداخت دریافت شده را با تعهدی که در قبال خود دارد تهاتر حساب و جبران نماید.

۲. بانک ذینفع مکلف است مبلغی را که در حساب ذینفع در ستون بستانکار گذاشته شده است در جهت اکتفای مطالبات در قبال ذینفع که بی چون و چرا قابل اکتفا می باشند قرار بدهد، اگر بانک ذینفع در باره وجود چنین مطالبه ای مطلع بوده یا مکلف به مطلع بودن از آن بوده است.

ماده ۳۲. احکام ارائه شده به بانک دریافت کننده پیرامون توقیف یا منع. احکام دادگاه در منع انتقال

وجوه

۱. برحسب مقررات وضع شده به موجب قانونگذاری جمهوری ارمنستان و بر اساس تصمیم دادگاه فقط می توان:

(الف) پرداخت کننده را از ارسال دستور پرداخت،

(ب) بانک پرداخت کننده را از پذیرش دستور پرداخت ها،

(پ) بانک ذینفع را از تحویل مبلغ دستور پرداخت پذیرفته شده از سوی بانک ذینفع به ذینفع جهت استفاده از آن، و

(ت) ذینفع را از برداشت مبلغ دستور پرداخت پذیرفته شده از سوی بانک ذینفع از حساب خود منع نمود. دادگاه نمی تواند به غیر از موارد مذکور در اجرای انتقال وجوه مداخله نماید یا دیگر عملیات مربوط به آن را منع نماید.

۲. اگر حساب فرستنده در نزد بانک گیرنده برحسب مقررات وضع شده به موجب قانونگذاری جمهوری ارمنستان توقیف یا منع شده باشد، بانک دریافت کننده در صورت پذیرفتن دستور پرداخت فرستنده مورد نظر مجاز خواهد بود تا مبلغ دستور پرداخت را برحسب اولویت از حساب مذکور وصول نماید، به

استثنای مواردی که توقیف یا منع حساب در صورت رد دستور پرداخت تا پذیرش دستور پرداخت یا در مهلت و به شکلی که انجام عملیات ضروری برای بانک گیرنده فراهم نموده است، صورت گرفته باشد، یا این که فرستنده مبلغ دستور پرداخت را به نحو دیگری به بانک گیرنده پرداخت کرده باشد.

۳. وجوه مورد انتقال به ذینفع از سوی پرداخت کننده فقط در بانک ذینفع می تواند توقیف و منع شود.

ماده ۳۳. حساب. مانده حساب. ترتیب اولویت اجرای دستورات پرداخت

۱. طبق این قانون، حساب عبارت است از آن حساب واقع در نزد بانک شرکت کننده در انتقال وجوه که مبلغ دستور پرداخت طبق دستور پرداخت یا سفارش جداگانه مشتری از آن وصول می شود. اگر مشتری در دستور پرداخت حساب ذکر نکرده باشد و دستور دیگری در خصوص حساب داده نباشد، در این صورت مبلغ دستور پرداخت می تواند از هر گونه حساب واقع در بانک مورد نظر وصول شود، به استثنای حساب هایی که وصول مبلغ دستور پرداخت از آنها مغایر با قرارداد خدمات حساب مذکور یا دیگر محدودیت های مدیریت مانده حساب مورد نظر باشد.

۲. به تعریف این قانون، «مانده حساب» آن وجوه موجود در حساب مورد نظر می باشد (سپرده دیداری یا مدت دار) که دارنده حساب (مشتری) یا شخص تام الاختیار وی می تواند آنها را از حساب برداشت نماید یا به شکلی و بدون محدودیت های مکمل تحت مدیریت خود قرار دهد. به تعریف این بند مدت دار بودن حساب محدودیت محسوب نمی شود، اگر برحسب قرارداد خدمات حساب مورد دیگری پیش بینی نشده باشد.

۳. در صورت دریافت بیش از یک دستور پرداخت تابع پرداخت از حساب فرستنده بانک می تواند در ارتباط با اجرای دستورات پرداخت حساب فرستنده را به هر شکل دلخواه ترتیب اولویت در ستون بدهکار قرار دهد.

۴. اگر دارنده حساب وجوهی را که در حسابش در ستون بستانکار گذاشته شده است برداشت می نماید یا آنها را در راستای اجرای تعهداتش قرار می دهد، در این صورت اولین وجهی که در ستون بستانکار گذاشته شده است اولین برداشت از حساب یا اعمال شده در جهت اجرای تعهدات محسوب خواهند شد.

ماده ۳۴. مقدار درصد بهره و مقررات محاسبه آنها

۱. در موارد وضع شده به موجب این قانون مقدار درصد بهره قابل پرداخت از سوی بانک دریافت کننده برحسب قرارداد منعقد شده فی مابین بانک فرستنده و دریافت کننده یا مقررات سیستم انتقال وجوه تعیین می شود.

۲. اگر قرارداد منعقد شده فی مابین بانک فرستنده و دریافت کننده یا مقررات سیستم انتقال وجوه مقدار درصد بهره قابل پرداخت از سوی بانک دریافت کننده به فرستنده را تعیین نمی نمایند، در این صورت محاسبه درصد بهره مذکور به شرح زیر محاسبه می شود:

الف) حاصل ضرب مبلغ مورد نظر و درصد تعرفه ریفاینانس سالانه تعیین شده از سوی بانک مرکزی تقسیم بر رقم ۳۶۰، یا

ب) حاصل ضرب مبلغ مورد نظر و میانگین درصد پیشنهادی در ازای سپرده های مدت دار از سوی بانک دریافت کننده تقسیم بر رقم ۳۶۰،

به نحوی که در موقع تعیین مقدار درصد بهره پرداختی از سوی بانک دریافت کننده آن گزینه از محاسبه پیش بینی شده به موجب بندهای «الف» و «ب» این بند مبنا قرار می گیرد که در نتیجه آن درصد بهره پرداختی بیشترین مقدار باشد.

ماده ۳۵. قوانین و مقررات حقوقی انتقال وجوه بین بانک های جمهوری ارمنستان و بانک های خارجی

۱. انتقال وجوه بین شرکت کنندگان مقیم و غیر مقیم جمهوری ارمنستان در انتقال وجوه طبق قانون مربوطه کشور محل بانک دریافت کننده تنظیم می شوند، اگر طبق قرارداد منعقد شده بین طرفین مورد غیر پیش بینی نشده باشد.

۲. روابط مربوط به انتقال وجوه بین ذینفع و بانک ذینفع طبق قانون مربوطه کشور محل بانک ذینفع تنظیم می شوند، اگر طبق قرارداد یا مقررات سیستم مورد غیر پیش بینی نشده باشد.

فصل ۶. مفاد انتقالی

ماده ۳۶. لازم الاجرا شدن قانون

۱. این قانون از موقع انتشار آن لازم الاجرا می باشد.

۲. بانک مرکزی در مهلت دوماه پس از تاریخ معتبر اعلام شدن این قانون حداکثر مهلت های اجرای انتقالات وجوه مورد اجرا بین بانک های جمهوری ارمنستان و جوابگویی بانک ها در قبال نقض مهلت های مذکور را تعیین می نماید. ر/غ

رئیس جمهوری ارمنستان   ل. تر- پطروسیان

۷ ژانویه سال ۱۹۹۷

شهر ایروان- شماره ۱۰۰